

R O M Â N I A

TRIBUNALUL ARGÈŞ
SECŢIA PENALĂ

SENTINŢA PENALĂ Nr. 973

Şedinţa publică de la 15 Noiembrie 2012

Completul compus din:

PREŞEDINTE I.M.L.

Grefier D.Ş.

MINISTERUL PUBLIC - PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALŢA
CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTITIE - DIRECŢIA NAŢIONALĂ
ANTICORUPŢIE - SERVICIUL TERITORIAL PITEŞTI reprezentat prin
procuror N.M.

S-a luat în examinare, pentru soluţionare în primă instanţă, cauza penală privind pe inculpaţii **B.D.**, fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), CNP (...) trimis în judecată pentru săvârşirea infracţiunii prev. şi ped. de art. 254 alin. 2 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod pen., **A.S.**, fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), CNP (...) trimis în judecată pentru săvârşirea infracţiunilor prev. şi ped. de art. 255 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod pen., art. 25 Cod pen. rap. la art. 255 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, ambele cu aplic. art. 33 lit. a Cod pen. şi art. 37 lit. a Cod pen., **A.A.E.**, fiica lui (...), născută la data de (...), domiciliată în (...), CNP (...) trimisă în judecată pentru săvârşirea infracţiunii prev. şi ped. de art. 26 Cod pen. rap. la art. 255 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod pen., **N.R.E.** (fostă P.), fiica lui (...), născută la data de (...), domiciliată în (...), CNP (...), trimisă în judecată pentru săvârşirea infracţiunii prev. şi ped. de art. 26 Cod pen. rap. la art. 255 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod pen., **D.A.**, fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), CNP (...), trimis în judecată pentru săvârşirea infracţiunilor prev. şi ped. de art. 254 alin. 2 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 şi art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 Cod pen. în legătură directă cu infr. prev. şi ped. de art. 254 alin. 2 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, ambele cu aplic. art. 33 lit. a Cod pen., **C.I.S.**, fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), CNP (...) trimis în judecată pentru săvârşirea infracţiunii prev. şi ped. de art. 255 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, **B.I.C.**, fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), CNP (...) trimis în judecată pentru săvârşirea infracţiunii prev. şi ped. de art. 260 alin. 1 Cod pen. şi **M.L.A.**, fiica lui (...), născută la data de (...), domiciliată în (...), CNP (...), trimisă în judecată pentru săvârşirea infracţiunii prev. şi ped. de art. 260 alin. 1 Cod pen. prin rechizitoriul DNA – SERVICIUL TERITORIAL PITEŞTI nr. 134/P/2010 din 25.08.2011.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică au lipsit părţile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care.

Dezbaterile asupra cauzei au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 25.10.2012, care face parte integrantă din prezenta sentință, iar în urma deliberării s-a pronunțat următoarea soluție:

INSTANȚA

Deliberând constata:

La data de 15.09.2011 a fost înregistrat la Tribunalul Argeș rechizitoriul Parchetului de pe lângă ICCJ -Direcția Națională Anticorupție- Serviciul Teritorial Pitești de trimitere în judecată, în stare de libertate a inculpaților B.D., A.S., A.A.E., N.R.E. (fostă P.), D.A., C.I.S., B.I.C., și M.L.A., pentru săvârșirea următoarelor fapte

B.D. luare de mita în forma continuată, fapta prev. și pred. de art. 254 alin.2 c.p., rap. la art.7 alin.1 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art.41 alin.2 c.p..

A.S., dare de mita în forma continuată, fapta prev. și pred. de art.255 c.p. rap. la art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 c.p. și instigare la dare de mita, fapta prev. și pred. de art. 25 c.p., rap. la art. 255 c.p., rap. la art. 7 alin. 2 din Legea 78/2000, ambele cu aplic. art. 33 lit. a c.p. și art. 37.lit.a c.p..

A.A.E., complicitate la dare de mita în forma continuată, fapta prev. și pred. de art. 26 c.p. rap. la art. 255 c.p., rap. la art 7 alin .2 din legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 c.p..

N.R.E., (fosta P.) complicitate la dare de mita în forma continuată, fapta prev. și pred. de art. 26 c.p. rap. la art.255 c.p. rap. la art.7 alin.2 din legea 78/2000 cu aplic. art. 41. alin.2 c.p..

D.A., luare de mita fapta prev. și pred. de art. 254 alin.2 C.p. rap. la art.7 alin.1 din Legea 78/2000 și fals intelectual, fapta prev. și pred. de art.17 lit. c din Legea 78/2000 rap. la art. 289 c.p. în legătura directă cu infr. prev. de art. 254 alin 2 c.p. rap. la art.7 alin.1 din Legea 78/2000, ambele cu aplic. art.33 lit.a c.p.

C.I.S., dare de mita , fapta prev. de art. 255 c.p. rap. la art.7 alin.2 din Legea 78/2000,

B.I.C., mărturie mincinoasă, fapta prev. și pred. de art. 260 alin.1 c.p. și M.L.A., mărturie mincinoasă, fapta prev. și pred. de art. 260. alin.1 c.p..

Prin actul de sesizare a instanței s-a reținut în esență, următoare situație de fapt:

Inculpatul **B.D.** , în calitate de președinte al Agenției Naționale a Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, a primit efectiv în cursul lunii septembrie 2010, în 2 tranșe, suma de 5.000 euro de la inculpatul A.S. prin intermediul inculpatei A.A.E. și cu sprijinul inculpatei N.R.E. , fostă P. , pentru ca în calitatea detinută să nu își îndeplinească atribuțiile de serviciu sau să și le îndeplinească în mod necorespunzător , efectiv să aprobe efectuarea unei noi inspecții la sediul SC I. M. F. SRL Ștefănești, prin care să se constate în mod nereal remedierea deficiențelor constatate la data de 08 septembrie 2010 și ulterior să fie ridicată măsura suspendării activității acestei societăți.

Inculpata **A.A.E.** , director executiv al Direcției de Sănătate Publică Argeș, care în baza unei rezoluții infracționale unice și la cererea

inculpatului A.S. a remis inculpatului B.D. suma de 5.000 euro , in 2 tranșe, pentru ca acesta, pentru ca in calitatea detinută să nu își indeplinească atribuțiile de serviciu sau să și le indeplinească in mod necorespunzător , efectiv să aprobe efectuarea unei noi inspectii la sediul SC I. M. F. SRL Ștefănești, prin care să se constate in mod nereal remediarea deficientelor constatate la data de 08 septembrie 2010 și ulterior să fie ridicată măsura suspendării activității acestei societăți.

A.S. , care în calitate de administrator la SC I. M. F. SRL Ștefănești i-a solicitat inculpatei A.A.E. să remită inculpatului B.D. suma de 5.000 euro, in 2 tranșe, pentru ca acesta, pentru ca in calitatea detinuta să nu își indeplinească atribuțiile de serviciu sau să și le indeplinească in mod necorespunzător, efectiv să aprobe efectuarea unei noi inspectii la sediul SC I. M. F. SRL Ștefănești, prin care să se constate in mod nereal remediarea deficientelor constatate la data de 08 septembrie 2010 și ulterior să fie ridicată măsura suspendării activității acestei societăți.

Acelasi inculpat, si in aceeasi calitate i-a solicitat inculpatului C.I.S. , la data de 22 septembrie 2010, să remită inculpatului D.A., inspector in cadrul Departamentului Inspectie Farmaceutică al Agentiei Nationale a Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, pentru ca acesta să intocmească un act de control favorabil pentru SC I. M. F. SRL cu ocazia inspectiei efectuate la aceeași dată.

Inculpata N.R.E. (fosta P.), in calitate de consilier juridic al SC I. M. F. SRL Ștefănești, a pus la dispozitia invinuitilor și i-a sprijinit să remită suma de 5.000 euro cu titlu de mită pentru inculpatul B.D. .

Inculpatul C.I.S. i-a remis la data de 04 octombrie 2010 inculpatului D.A. suma de 2.000 lei , in urma unei intelegeri prelabile survenite intre aceștia și inculpatul A.S. pentru ca functionarul public să intocmească un act de control favorabil SC I. M. F. SRL Ștefănești.

Inculpatul D.A. in calitate de inspector in cadrul Agentiei Nationale a Medicamentului și Dispozitivelor Medicate - Departamentul Inspectie Farmaceutică a primit de la inculpatul A.S. , prin intermediul inculpatului C.I.S. suma de 2.000 lei pentru a intocmi un act de control favorabil SC I. M. F. SRL Ștefănești.

Acelasi inculpat in baza atribuțiilor de serviciu a intocmit la data de 23 septembrie 2010 , după efectuarea inspectiei din 22 septembrie 2010, un raport de inspectie la SC I. M. F. SRL , in care s-a mentionat in mod nereal că deficiențele majore identificate in cursul inspectiei inopinate din 08 septembrie 2010 au fost rezolvate, act susceptibil de a produce consecinte juridice și in baza căruia a fost restituită autorizatia de functionare a societății anterior menționate.

Inculpații B.I.C. și M.L.A. fiind audiati in calitate de martor in prezenta cauză au facut afirmatii mincinoase ori nu au spus tot ce știu privitor la împrejurările esentiale asupra cărora au fost întrebati de organul de urmărire penală, mentinându-și aceeași atitudine chiar și după prezentarea materialului de urmărire penală.

Acuzatiile aduse inculpatilor se intemeieaza in principal si intr-un mod

preponderent, pe interceptari telefonice si supravegherea operativa efectuata in data de 21.09.2010.

In nici una din declaratiile date la urmarirea penala inculpatii nu au recunoscut savarsirea faptelor retinute in sarcina lor.

In cadrul cercetarii judecatoresti s-au luat declaratii inculpatilor B.D. , A.S., A.A.E. , N.R.E. (fostă P.) și D.A. , acestia nerecunoscând faptele, iar inculpatii C.I.S. , B.I.C. si M.L.A. au inteles sa se prevaleze de dreptul de a nu declara nimic.

De asemenea, au fost audiatii martorii I.V. , O.V.B. , P.C.D., C.G. , N.A.P. si L.V.

Inculpatul B.D., prin aparitorul ales, a învederat instanței de judecata ca se impune ca acesta sa solicite de la ICCJ copie de pe adresa nr. (...) a Parchetului de pe langa ICCJ primind solicitarea autorizarii efectuării inregistrărilor convorbirilor , precum si copie de pe incheierea pronuntata de ICCJ in baza careia a fost emis mandatul nr. (...) (in respectivul mandat nefiind indicat numarul incheierii) .

Fata de raspunsul emis de ICCJ prin adresa nr. (...), potrivit careia documentele solicitate au caracter clasificat, clasa secrete de stat, nivelul „Strict Secret” aparatorul inculpatului nu a mai insistat in obtinerea documentelor.

Au fost depuse de catre inculpati unele acte normative, iar de catre procurorul de sedinta copii de pe incheierile de sedinta prin care s-au dispus autorizarea interceptarilor si inregistrărilor telefonice si in mediu ambiental, autorizarea localizării sau urmării prin G.P.S. si autorizarea inregistrării de imagini.

Examinand actele si lucrarile dosarului instanta constata urmatoarele.

La data de 16.09.2010, organele de urmarire penala din cadrul serviciului teritorial Pitesti al DNA s-au sesizat din oficiu (asa cum se afirma in rechizitoriu, fara a se preciza si modalitatea concreta de autosesizare) cu privire la savarsirea unor fapte de coruptie de competenta DNA de catre reprezentanti ai SC. I. M. F. SRL .Stefanesti, Judetul Arges, si presedintele Agentiei Nationale a Medicamentelor si Dispozitivelor Medicale.

In continuare se mentioneaza in rechizitoriu că urmare sesizării, a fost constituit dosarul penal nr. 134/P/17.09.2010.

La data de 9.02.2011, in cauza a fost întocmit procesul verbal de constatare a efectuării unor acte premergatoare începerii urmăririi penale.

Prin rezolutia nr. 134/P/2010 din data de 16.02.2011, ora 11:00 a fost începuta urmarirea penala fata de numiții B.D. pentru infractiunea prev. de art.254 alin .2 c.p. rap. la art.7 din Legea 78/2000, cu aplic.art.41 alin.2 c.p. A.S. pentru infractiunea prev. de art.255 c.p. rap. la art.7 din legea 78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 c.p.

A.A.E. , pentru infractiunea prev. de art. 26 c.p. rap. la art. 255 c.p., rap. la art. 7 din legea 78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 c.p. si N.R.E. (fosta P.) pentru infractiunea prev. de art.26 c.p. rap. la art. 255 c.p. rap. la art.7 din legea 78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 c.p.

Prin ordonanța nr.134/P/2010 din data de 4.04.2011, ora 11,00, s-au dispus extinderea cercetărilor penale și începerea urmăririi penale față de numiții B.I.C. pentru infractiunea prev.de art. 260 alin.1 C-p și M.L.A. , pentru infractiunea prev.de art. 260 alin.1 C.p.

Prin ordonanța nr.1354/P/2010 din data de 13.05.2011, ora 10,00, s-au dispus extinderea cercetărilor penale și începerea urmăririi penale față de numitul

A.S. pentru infracțiunea prev. de art. 25 p, rap. la art. 255 C.p, rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, infracțiune ce s-a reținut în concurs real cu cealaltă infracțiune de dare de mită.

Prin aceeași ordonanță s-a făcut precizarea că în privința mituitului și a mituirilor se rețin prevederile alin. 1 și 2 ale art. 7 din Legea nr. 78/2000.

Prin ordonanța nr. 134/P/2010 din data de 2 iunie 2011, ora 10:00, s-au dispus extinderea cercetărilor penale și începerea urmăririi penale față de numiții D.A., pentru infracțiunea prev. de art. 254 alin. 2 C.p, rap. la art. 7 alin. 1 din legea nr. 78/2000 și art. 17 lit c din legea nr. 78/2000, rap. la art. 289 C.p, în legătură directă cu infr. prev. de art. 254 alin. 2 C.p, rap. la art. 7 alin. 1 din legea nr. 78/2000, ambele cu aplic. art. 33 lit. a C.p și C.I.S., pentru infr. prev. de art. 255 C.p, rap. la art. 7 alin. 2 din legea nr. 78/2000.

În baza probelor administrate în cursul urmăririi penale (în principal a interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice purtate între inculpați și terțe persoane), s-a reținut în rechizitoriu următoarea situație de fapt:

În ziua de 8.09.2010, la SC I. M. F. SRL Stefănești, al cărui administrator era inculpatul A.S., s-a efectuat un control de către martora L.V., inspector în cadrul Agenției Naționale a Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale (ANMDM), având ca obiect verificarea activității de distribuție en gros a medicamentelor de uz uman și respectarea ghidului de bună practică de distribuție de medicamente de uz uman. La finalul inspecției s-a întocmit de către respectiva inspecție procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr-9 din data de 08.09.2010, prin care a fost sancționată SC „I.M.F.” SRL Stefănești cu amendă în cuantum de 10.000 RON și s-a dispus suspendarea autorizației de distribuție en gros a societății până la remedierea deficiențelor constatate.

La data de 10.09.2010, s-a prezentat la ANMDM raportul întocmit de martora L.V., după care SC „I.M.F.” SRL Stefănești a contestat măsura suspendării autorizației. Această sancțiune s-a aplicat pentru lipsa unui mijloc de transport adecvat transportului de medicamente. Odată cu contestarea sancțiunii, societatea a depus la data de 16.09.2010, prin intermediul inculpatei N.R.E. (fostă P.) și un plan de măsuri corective.

Pentru a se verifica dacă planul de măsuri corective a fost îndeplinit și, implicit, pentru soluționarea contestației a fost desemnat inculpatul D.A., inspector în cadrul ANMDM, care s-a prezentat la sediul societății la data de 22.09.2010. Acesta a întocmit un raport de inspecție BPD în care, potrivit rechizitoriului, a menționat în mod nereal că deficiențele constatate în cursul inspecției inopinate din 08.09.2010 au fost rezolvate. Practic, una din deficiențele majore constatate era lipsa unui mijloc de transport medicamente cu regim special ce necesitau o temperatură de 2-8 grade Celsius, mijloc de transport pe care societatea se angajase să-l achiziționeze, inclusiv prin Planul de măsuri corective. În realitate, mijlocul de transport specificat nu a fost achiziționat, reprezentanții societății prezentând doar o factură pro formă și un draft de contract pentru un autovehicul ce nu îndeplinea însă normele legale, iar pentru care oferta de vânzare era expirată.

S-a mai reținut în rechizitoriu că, inculpatul D.A., pentru raportul încheiat, a primit de la inculpatul A.S., prin intermediul inculpatului C.I.S. suma de 2000 lei.

La data de 28.09.2010, în cadrul sedinței comisiei pentru inspecțiile BPD,

în urma discutării raportului întocmit de inculpatul D.A., s-a decis ridicarea sancțiunii de suspendare a autorizației SC „ I.M.F. ” SRL Stefănești, considerându-se că au fost remediate deficiențele constatate la prima inspecție.

Autorizația de distribuție a fost datată 28.09.2010 și a fost semnată de inculpatul B.D., acesta semnând la data de 30.09.2010 și adresa de înștiințare a SC „ I.M.F. ” SRL Stefănești cu privire la ridicarea sancțiunii. Autorizația a fost ridicată de la sediul ANMDM de către inculpatul A.S. la data de 5.10.2010.

În actul de acuzare se reține că în cursul lunii septembrie 2010, la datele de 10.09.2010, respectiv 21.09.2010, inculpata A.A.E. a remis, la solicitarea inculpatului A.S. și cu sprijinul inculpatei N.R.E. (fostă P.), în baza unei rezoluții infracționale unice, suma de 5.000 euro, președintelui ANMDM - inculpatul B.D. , pentru ca acesta, în baza atribuțiilor de serviciu, să desemneze un inspector care să constate remedierea deficiențelor identificate cu ocazia controlului inopinat din 08.09.2010 efectuat la SC „ I.M.F. ” SRL Stefănești și în continuare să dispună ridicarea măsurii suspendării activității societății, respectiv restituirea autorizației de funcționare.

Și, în fine , pentru inculpații B.I.C. și M.L.A. , se reține în rechizitoriu săvârșirea faptei de mărturie mincinoasă, deoarece , cu ocazia audierilor în calitate de martori, aceștia au făcut afirmații mincinoase, ori nu au spus tot ce știau privitor la împrejurările esențiale asupra cărora au fost întrebați de organele de urmărire penală, menținându-și aceeași atitudine chiar și după prezentarea materialului de urmărire penală.

Deși sunt enumerate în rechizitoriu mai multe mijloace de probă, acuzarea se bazează în exclusivitate pe înregistrările audio a căror autorizare de interceptare și înregistrare s-a obținut prin două modalități.

Primele înregistrări s-au efectuat în temeiul mandatului nr. (...), emis de I.C.C.J în baza art. 20 și art.21 din Legea nr. 535/2004 și art. 3 lit.d din Legea nr. 51/1991 la solicitarea Parchetului de pe lângă I.C.C.J și au vizat comunicațiile electronice efectuate de către A.S. și C.S.R. .

Respectivele înregistrări cuprind 37 convorbiri telefonice purtate de inculpatul A.S. cu mai multe persoane, în perioada 08.09.2010, ora 9:56:00 – 20.09.2010, ora 14:04:57.

La fila 115, vol. L din dosarul de urmărire penală se află mandatul nr. (...) emis de I.C.C.J, din examinarea căruia rezultă că S.R.I. a fost autorizat să intercepteze și înregistreze comunicațiile electronice efectuate prin intermediul mijloacelor de comunicare la distanță de numitul A.S. , în temeiul art.20 și 21 din Legea nr. 535/2004, rap.la art. 3 lit.f din Legea nr. 51/1991, la cererea Parchetului de pe lângă I.C.C.J, nr. (...).

Mandatul a fost emis pe o perioadă de 3 luni, de la data de 09.08.2010, orele 15,00 , până la data de 8.11.2010, orele 15,00.

Respectivul mandat a fost înaintat, la cerere, Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești, la data de 22.10.2010, când a fost și de clasificat (f.114, vol.I), iar la data de 23.12.2010 s-a procedat la audierea și redarea convorbirilor telefonice (f.117.vol.I)-.

Având în vedere că de la dosar lipsesc cererea Parchetului de autorizare a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice, precum și încheierea prin care I.C.C.J, a admis-o, nefiind indicat nici numărul acesteia, instanța, prin încheierea de

ședință de data de 21 iunie 2012, a admis cererea formulată de inculpatul B.D. prin apărătorii aleși și a solicitat I-C.C.J să-i fie înaintate respectivele documente .

Prin adresa nr. (...), I-C.C.J a comunicat instanței de judecată „ că aceste documente au caracter clasificat clasa secrete de stat, nivelul „Strict Secret” și pentru acest motiv nu au fost înaintate (f.296 dosar instanță).

Într-o atare situație, instanța se află în imposibilitatea aprecierii legalității obținerii autorizației de interceptare și înregistrare a convorbirilor telefonice și asta, cu atât mai mult cu cât, potrivit disp.art. 20 din Legea nr. 535/2004 , interceptările și înregistrările respective se pot face numai pentru infracțiunile prev.de art. 3 din Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României și pentru cele menționate în Legea nr. 535/2004, ori nici unul dintre inculpați nu a fost trimis în judecată pentru astfel de fapte, sau nici măcar cercetat.

În contrast cu refuzul de care s-a izbit instanța desemnată cu soluționarea fondului cauzei, trebuie observat că, deși mandatul obținut în baza Legii nr. 535/2004 a fost înaintat, la cererea Direcției Naționale Anticorupție, la data de 22.10.2010, iar la data de 23.12.2010 s-a procedat la audierea și redarea convorbirilor telefonice, totuși „ofiterul de poliție judiciară din cadrul DNA , în procesul verbal de sesizare din oficiu întocmit la data de 16.09.2010 reține mai multe aspecte privind presupusa situație de fapt ce rezultă din conținutul respectivelor convorbiri telefonice.

Un alt semn de întrebare ce se impune a se ridica , este cel privind momentul efectuării interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice, ce se vor a se constitui probe în procesul penal, raportat la momentul începerii urmăririi penale.

Din conținutul dispozițiilor art. 91 ind.1 C.p.p, rezultă că interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice se realizează cu autorizație motivată a judecătorului, la cererea procurorului care **efectuează sau supraveghează urmărirea penală.**

Dacă ne raportăm și la disp.art.64 alin.1 C.p.p, atunci constatăm, fără putință de dubiu, că înregistrarea audio – video este o probă , ci nu un act premergător.

Coroborând aceste prevederi legale, instanța apreciază că, pentru obținerea autorizației de înregistrare audio- video, care este o probă, este necesară începerea urmăririi penale.

De altfel, dacă legiuitorul ar fi apreciat altfel, cu siguranță în conținutul art. 91 ind.1 C.p.p, s-ar fi prevăzut posibilitatea autorizării înregistrărilor audio – video la cererea procurorului care efectuează actele premergătoare sau urmărirea penală.

Acest aspect privește atât mandatul emis de I-C-C.J , cât și mandatele emise de Tribunalul Argeș, începând cu data de 20.09.2010 și până la data de 16.02.2011, când s-a început urmărirea penală.

Totodată, și data întocmirii procesului – verbal de constatare a efectuării unor acte premergătoare începerii urmăririi penale , respectiv 09.02.2011, precum și data începerii urmăririi penale și anume, 16.02.2011, ridică semne de întrebare , dacă avem în vedere momentul obținerii autorizației de interceptare și înregistrare a comunicațiilor electronice efectuate prin intermediul mijloacelor de comunicare la distanță, respectiv 05.08.2010 și ulterior 20.09.2010 și în continuare.

Tot în legătură cu convorbirile telefonice , trebuie observat că procurorul

își întemeiază acuzarea și pe o interceptare a unei conversații telefonice dintre inculpata N.R.E. (fostă P.) și o femeie necunoscută O. , ce a avut loc la data de 20.09.2010, ora 20:24:55 (și redată la filele 182 – 188, vol.I d.u.p.), feși , cererea DNA fusese admisă și se dispuseră interceptarea și înregistrarea convorbirilor și comunicațiilor efectuate prin telefon pentru o perioadă de 23 zile, printre alții și de către inculpata N.R.E. (fostă P.) , prin încheierea din data de 27.09.201 a Tribunalului Argeș.

Aceeași situație se semnalează și în cazul convorbirilor telefonice din data de 20.09.2010, ora 20:30:51, dintre aceeași inculpată N.R.E. (fostă P.) și inculpata M.L.A. (f.188 – 198 vol.I d.u.p), pentru nici una dintre cele două neexistând autorizație de interceptare și înregistrare audio – video.

O situație identică este și convorbirea telefonică din data de 21.09.2010, ora 09:57:17 dintre inculpata N.R.E. (fostă P.) și numita D.D.F., neexistând la acea dată autorizație de interceptare și înregistrare audio – video, pentru nici una dintre cele două persoane (f.205 – 207 vol.I d.u.p).

Instanța reține aceeași situație și în privința convorbirilor telefonice din data de 21.09.2010, ora 10:06:03, dintre inculpata N.R.E. (fostă P.) și o femeie căreia i se adresează cu apelativul „S ” (f.207 – 210 vol.I d.u.p).

Situație identică este și convorbirea telefonică din data de 21.09.2010, ora 16:53:33, dintre inculpata N.R.E. (fostă P.) și martorul C.G. (f.221-222 vol.I d.u.p).

De asemenea, convorbirea telefonică din data de 21.09.2010, ora 16:54:22, dintre inculpata N.R.E. (fostă P.) și un bărbat necunoscut D. (f.222 vol.I d.u.p), precum și convorbirea telefonică din data de 21.09.2010, ora 16:55:01, dintre aceeași inculpat și un bărbat necunoscut, B. (f.222 -223 vol.I d.u.p), nu au un suport legal în ceea ce privește interceptarea și înregistrarea lor.

S-a mai reținut de către procuror ca probă în acuzarea inculpaților și convorbirea telefonică din data de 21.09.2010, ora 17:25:54 dintre aceeași inculpată N.R.E. (fostă P.) și inculpatul B.I.C. , fără a exista o autorizație legală.

În aceeași situație nelegală se încadrează și convorbirile telefonice din data de 22.09.2010, ora 08:55:23, dintre inculpata N.R.E. (fostă P.) și un bărbat necunoscut, D. (f.232 vol.I d.u.p), din data de 22.09.2010, ora 09:18:58, dintre aceeași inculpată și numita D.D.F. (f.232 -236 vol.I d.up), din data de 22.09.2010, ora 13:56:59 dintre aceeași N.R.E. (fostă P.) și numita D.D.F. (f.241-242 vol.I d.u.p) din data de 22.09.2010, ora 14:43:06, dintre aceleași persoane (f.242-245 vol.I d.u.p).

Față de toate aceste exemple ce constituie în opinia instanței probe nelegale, aceasta se consideră îndreptățită să pună sub semnul întrebării și convorbirea telefonică din data de 27.09.2010, ora 13:57:39 dintre inculpata N.R.E. (fostă P.) și o femeie necunoscută din cadrul ANMDM, atâta timp cât în încheierea din data de 27.09.2010 a Tribunalului Argeș nu se precizează ora începând cu care se autorizează interceptările telefonice, și ale inculpatei N.R.E. (fostă P.), printre alții.

Un alt aspect sesizat de instanță este cel referitor la reținerea unor presupuse convorbiri telefonice dintre inculpații B.D. și A.A.E. înainte de data de 20.09.2010, când s-a obținut autorizarea interceptării inculpatei A.A.E., pentru inculpatul B.D. obținându-se autorizarea abia la data de 27.09.2010.

Ce-i drept , procurorul, de data aceasta , face doar vorbire, relatând „ în mare” convorbirile , fără a depune transcrierea lor.

Față de toate aceste aspecte instanța apreciază că obținerea mijloacelor de probă și anume interceptările telefonice, în marea lor majoritate s-a făcut în mod nelegal, neexistând o autorizație care să cuprindă în mod expres numele persoanei pusă sub urmărire penală și numărul de telefon utilizat de acesta, și ca atare nu pot fi folosite în procesul penal ca probe, potrivit disp.art.64 alin.2 C.p.p.

Dincolo de aceste aspecte de nelegalitate, instanța nici pe fondul cauzei nu apreciază dovedite acuzațiile aduse inculpaților.

Mai concret, pentru șase dintre inculpați nu s-a putut face dovada că aceștia au săvârșit vreo faptă penală, iar pentru doi dintre ei nu s-a dovedit că au acționat cu intenție.

Aproape singurele mijloace de probă pe care și-a întemeiat parchetul acuzațiile sunt înregistrările convorbirilor telefonice, indiferent de legalitatea ori nelegalitatea obținerii autorizațiilor.

Deși inculpații nu au recunoscut în nici un moment al procesului penal săvârșirea faptelor, și nici martorii audiați nu au confirmat acuzațiile aduse de către parchet, iar supravegherea operativă nu a dovedit ceva concret, totuși, procurorul de caz a acționat în sfidarea dispozițiilor art. 63 alin.2 C.p.p, potrivit cărora probele nu au valoare mai dinainte stabilită.

Deși efectuarea interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice este cel puțin îndoieală sub aspectul legalității, dar noi spunem că este nelegală, procurorul s-a limitat la o singură probă pe care, în loc să o aprecieze în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului, acesta s-a întors în timp în ceea ce privește procedura penală și a ridicat-o la rang de „regina probelor”.

Din modul în care a fost coordonată urmărirea penală, se poate trage mai de grabă concluzia că, în loc să se încerce aflarea adevărului prin coroborarea tuturor probelor administrate, s-a dorit cu orice preț învinovățirea unor oameni și trimiterea lor în judecată prin transformarea unor bănuieli în certitudine, aplicându-se o interpretare cel puțin subiectivă a unor pasaje din convorbirile telefonice , de multe ori scoase din context.

Fără a se indica mijloacele de probă care au dovedit o situație de fapt, procurorul se rezumă în rechizitoriu, în majoritatea situațiilor să concluzioneze săvârșirea unor acte materiale ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților, ca de exemplu:

„ Din probele administrate în cauză, precum și din cele ce se vor prezenta în continuare , rezultă că, practic învinuita l-a cunoscut pe învinuitul B.D. numai cu prilejul remiterii sumei de 5.000 Euro cu titlu de mită”.

Sau, „ în cursul zilei de 10.09.2010, anterior deplasării în București, învinuita A.A.E. , discută cu învinuitul A.S. , care îi spune „dă-i o mie ”.

În continuare, învinuita A.A.E. s-a întâlnit cu învinuitul B.D. căruia i-a spus că vor remedia deficiențele constatate și i-a remis suma de 1000 euro”.

Lecturând transcrierea convorbirii telefonice invocate ce a avut loc la data de 10.09.2010, ora 11:01:23 între soții A. (f.156 vol.I dos.u.p), instanța constată următorul dialog:

„ A.S.: Asta nu știu unde e . A...dă-i , eu știu, dă-i o mie, o atenție așa!

Nu știu. Nici nu știu ce să zic Nici nu știu ce să zic

- **A. A. : Da**

A.S. : Vezi și tu. Te descurci.

A. A. : Păi

A.S. : Nici nu cred că o să-i ia dacă.... Dar nu știu, Treaba ta! Hai, vezi, descurcă-te... treaba ta, adică! Des.... încercă să te descurci!"

Rezultă, așadar, în primul rând că în rechizitoriu a fost relatat un mic fragment din convorbire mai exact, nu a fost redată ultima afirmație a inculpatului A.S. , potrivit căreia chiar și el avea dubii cu privire la primirea banilor de către persoana despre care vorbeau.

Din convorbire nu rezultă în nici un caz despre ce persoană vorbeau cei doi soți că ar trebui să-i dea niște bani, dar în rechizitoriu se concluzionează , fără dubii, că-i vorba de inculpatul B.D.

Un aspect și mai surprinzător care ridică serioase semne de întrebare asupra obiectivității anchetei penale, este stabilirea cu exactitate a monedei la care cei doi soți se refereau.

Astfel, deși se pretinde că aceștia și-au spus, „dă-i , eu știu, dă-i o mie”, procurorul trage concluzii cu toată convingerea că este vorba despre o mie euro. În zadar instanța a încercat să găsească mijlocul de probă care l-a condus spre această concluzie , pentru că o asemenea probă nu există, ci este vorba doar de o deducție , cum tot o deducție este și concluzia „ În continuare învinuita A.A.E. s-a întâlnit cu învinuitul B.D. căruia i-a spus că vor remedia deficiențele constatate și i-a remis suma de 1000 Euro”.

Acuzarea se mai întemeiază și pe replica dată de inculpatul A.S. soției sale, pe un ton revoltat „ da, deci își bate joc de noi.. îți spun eu, ne-a mai luat și banii! Dar nu i-ai spus: „ Nu ți-e rușine”.

Organul de anchetă, însă, nu a reușit să convingă despre ce bani este vorba: o mie de euro, o mie de lei, amenda aplicată și plătită de inculpați, etc?.

Tot dintr-o convorbire telefonică purtată între inculpatul A.S. și martora I.V. , în cadrul căreia aceasta îl atenționează că miercuri va fi o nouă inspecție și că „ oricum acesta este și mesajul care vine mai sus de mine. Da? Ați înțeles ... deci vă faceți că nu știți nimic .. așteptați ...” organul de anchetă conchide „ stabilindu-se că este vorba de învinuitul B.D. ”.

Instanța apreciază că este greu de spus și în nici un caz nu este o certitudine că la B.D. se refereau, atâta timp cât nu s-a dat nici un indiciu sau, nici cel puțin nu s-a afirmat ceva de genul „ oricum acesta este și mesajul care vine de la cel mai înalt nivel, „ să putem crede că se refereau la președintele ANMDM.

De altfel, din conținutul rechizitoriului rezultă, mai de grabă, că DNA nu s-a hotărât nici asupra sumelor presupus remise în tranșă de către inculpații A.S. , A.A.E. și N.R.E. (fostă P.), către inculpatul B.D. .

Procurorul citează unele pasaje dintr-o convorbire telefonică purtată între N.R.E. (fostă P.) și M.L.A. în cursul zilei de 20.09.2012 (când nu exista autorizație legală), în care se fac următoarele afirmații.

„ N.R.E. (fostă P.) : Știi cât i-a dat lu acesta, nu ? 2000

„M.L.A. : Băi, mă lași?

„ N.R.E. (fostă P.) : 2000 . L-am întreabt azi. „ da! Chiar , apropo, cât i-ați dat?” „ 2000”, Și face: „ A chemat-o iar pe A. ”, face: „ Cred că nu a fost

mulțumit”.

Și asta se duce mâine iar ... îți dai seama. Cred că-i mai bagă vreo două. Îți dai seama?

M.L.A. : Cum fată, 2000?

N.R.E. (fostă P.): 2000. Așa i-a dat și lu ailaltă, prima lu madona”.

Citind aceste pasaje, procurorul se grăbește să conchidă.

„Din discuția celor două angajate și învinuite în prezenta cauză, rezultă cu certitudine că, urmare sumelor remise cu titlu de mită de către învinuita A.A.E. , președintelui ANMDM, SC I. M. F. SRL va beneficia de o protecție a activităților ilicite urmare încălcării normelor de distribuție a medicamentelor”.

În continuare, la fila 34 din rechizitoriu se menționează : „Pentru a beneficia de „bunăvoința” funcționarului public B.D. , învinuții A.A.E. și A.S. au hotărât să-i remită acestuia suma de 4.000 Euro în baza aceleiași rezoluții infracționale”.

Acuzarea nu a reușit să facă dovada cu privire la această presupusă sumă de 4000 Euro, pentru că nu există nici un argument adus în acest sens, ci totul se rezumă la o afirmație.

În continuare se afirmă în rechizitoriu:

„ în urma supravegherii operative efectuate în data de 21.09.2010, a rezultat că învinuita A.A.E. s-a deplasat cu autoturismul marca (...) culoare neagră cu nr. de înmatriculare (...), condus de către învinuitul B.I.C. în municipiul București și a ajuns în zona Spitalului E.C. din această localitate în jurul orelor 19:34.

Practic, la ora 19:33, învinuita A.A.E. l-a contactat telefonic pe învinuitul B.D. și i-a comunicat că a ajuns la Spitalul E.C. , sens în care, redăm: „ Bună seara, domnu președinte! Eu am ajuns. Sunt jos, v-aștept”.

În continuare, învinuita s-a întâlnit în holul spitalului cu învinuitul B. D. el și s-au deplasat ambii în biroul acestuia din urmă”.

Se menționează că după cca 10 minute inculpata a coborât singură și s-a deplasat la autoturismul cu care venise.

După relatarea acestei întâlniri și de această dată, procurorul conchide:

„ Este cert că învinuitul B.D. avea cunoștință de neregulile privind distribuția medicamentelor existente la SC „I.M.F. ” SRL Ștefănești și anume: inexistența unui mijloc de transport adecvat privind transportul medicamentelor , probleme cu stocul medicamentelor, însă i-a comunicat învinuitei A.A.E. să rămână liniștită , firește, totul în urma primirii sumei de 5.000 Euro cu titlu de mită”

La încadrarea juridică a faptei presupus săvârșită de inculpatul B.D. se reține că acesta a primit în 2 tranșe suma de 5000 Euro de la inculpatul A.S. , prin intermediul inculpatului A.A.E. și cu sprijinul inculpatei N.R.E. (fostă P.).

După toate aspectele expuse mai sus , care în concepția procurorului constituie probe „certe” de vinovăție, instanța își pune următoarele întrebări legitime:

În ce a constatat prima tranșă, în o mie de euro, așa cum s-a pretins la începutul rechizitoriului?; în 2000 euro, așa cum a citat procurorul cu titlul de dovadă pasaje dintr-o convorbire telefonică neautorizată?

Pe cale de consecință, a doua tranșă, în ce valoare a fost? De 4000 Euro, așa cum s-a pretins în rechizitoriu, sau de 3000 Euro , dacă se reține că prima tranșă

a fost de 2000 Euro, potrivit convorbirilor telefonice?

Dar ,de fapt de unde a rezultat suma totală de 5000 Euro pentru că din rechizitoriu nu rezultă și nici din probele administrate?

De unde se știe că sumele presupus remise au fost în euro, pentru că în convorbirile telefonice se vehiculau mai mult cu titlu de „ dat cu părerea” doar niște sume, respectiv 1000, 2000, fără a se preciza moneda?

În ce constă dovada că la întâlnirea din 21.09.2010, inculpata A.A.E. i-a remis inculpatului B.D. suma de 4000 Euro în cele 10 minute cât a stat la el în birou, pentru că, deși a existat o supraveghere operativă, aceasta s-a dovedit lipsită de eficiență, atâta timp cât nu s-a organizat flagrantul?

De altfel, cu privire la acest aspect instanța, cu adevărat își ridică mari semne de întrebare și nu înțelege , sau, nici nu mai încearcă să înțeleagă de ce DNA nu a mers „ mai departe”., adică ce l-a determinat să nu organizeze un flagrant pentru că, față de lipsa unor probe temeinice, de abia așa ar fi reușit să facă dovada învinuirilor aduse inculpaților acuzați în opinia sa de dare , luare de mită, complicitate la dare de mită, ori instigare la dare de mită și, pe cale de consecință, la mărturie mincinoasă?

Oare, nu s-a vrut? Și dacă , da , de ce?

Există , oare vreo legătură între lipsa organizării flagrantului și începerea urmăririi penale de abia la data de 16.02.2011, adică la aproape 5 luni de la adunarea probelor?

Cu atât mai mult este legitimă această întrebare, cu cât din procesul verbal de sesizare din oficiu întocmit la data de 16.09.2010, rezultă aproape în integralitate situația de fapt reținută în rechizitoriu.

S-a mai reținut de către organele de urmărire penală spre argumentare, că inculpatul B.D. , ar fi primit respectiva sumă de 5000 euro pentru a aproba efectuarea unei noi inspecții la SC „I.M.F. „, SRL Ștefănești, prin care să se constate în mod nereal remedierea deficiențelor constatate la data de 8.09.2010 și ulterior să fie ridicată măsura suspendării activității acestei societăți.

Total greșit și nedovedit , spunem noi.

Pentru a se dispune o nouă inspecție, nu era nevoie de nici o intervenție, aceasta decurgând de la sine, atâta timp cât constatările inițiale fuseseră, în mare, contestate și, totodată, se depusese de către societate un plan de măsură de remediere a deficiențelor.

Pentru acest lucru se impunea o nouă inspecție, care , de data aceasta nu mai avea caracter inopinat și era firesc ca societatea să cunoască despre respectiva inspecție, pentru a-și prezenta remediile.

Tot firesc și intrat în practica ANMDM era și ca noua inspecție să fie efectuată de un alt inspector decât cel care constatase deficiențele pentru a se omite o eventuală atitudine subiectivă din partea primului inspector care, oricum intrase în conflict cu administratorul societății atunci când efectuatase controlul.

La datele când se presupune că inculpatul B.D. a primit respectivele sume de bani, nu avea de unde să știe dacă societatea în cauză își remediase ori nu deficiențele și nici nu s-a făcut absolut nici o dovadă că acesta a luat legătura cu cel de-al doilea inspector și, mai mult ,că i-a cerut să fie îngăduitor cu ocazia efectuării inspecției.

Cât privește favorizarea inculpaților A. în ridicarea suspendării activității

firmei lor, ipoteza este total neverosimilă.

Din declarațiile martorilor I.V. și L.V. , rezultă că suspendarea activității poate dura de la 2-3 săptămâni , până la câteva luni, însă această perioadă depinde numai de societatea în cauză, cât de repede își remediază deficiențele.

Tocmai de aceea , unele nici nu mai solicită ridicarea suspendării.

În speța de față inițial s-a vorbit de o perioadă de aproximativ o săptămână în care activitatea să fie suspendată, perioadă care a părut destul de mare inculpatei A.A.E. și, implicit și inculpatului A.S. , tocmai de aceea inculpata a refuzat să accepte această situație exprimându-se : „ O suspendare pentru o ...săptămâna viitoare. Zic: „ nu se poate că mă nenorociți!”

Dacă într-adevăr , inculpatul B.D. ar fi primit respectiva sumă de bani, tocmai pentru a grăbi ridicarea suspendării activității – problemă primordială pentru soții A. - această suspendare nu ar fi durat până la 28.09.2010, când în ședința comisiei pentru inspecțiile BPD de la sediul ANMDM s-a admis contestația și a fost dată autorizația de distribuție și, mai mult, inculpatul B.D. , a semnat-o tocmai la 30.09.2010, iar inculpatul A.S. a ridicat-o la data de 5.10.2010.

Rezultă deci, că societatea a avut activitatea suspendată aproape o lună, contrat tuturor așteptărilor inculpaților A. .

În plus, cele două martore audiate L.V. și I.V. au declarat în fața instanței de judecată, sub prestare de jurământ, că n-au auzit niciodată ca inculpatul B.D. să intervină în favoarea vreunei societăți și nici nu este ceva nefiresc ca unii asociați, ori administratori de firme să dorească să ia legătura cu el pentru diverse lămuriri.

În rechizitoriu s-a reținut că inculpata N.R.E. (fostă P.), în calitate de consilier juridic la SC „I.M.F. ” SRL Ștefănești, a pus la dispoziția inculpaților A. și i-a sprijinit să remită suma de 5.000 Euro cu titlul de mită pentru inculpatul B.D. , astfel făcându-se vinovată de săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de dare de mită în formă continuată.

Ca probe in acest sens au fost invocate niste convorbiri telefonice intre ea si terțe persoane dar si intre ea si sotii A. .

Pe langa faptul ca interceptarile si inregistrarile convorbirilor telefonice dintre ea si terte persoane s-au facut inainte de data de 27.09.2010, cand s-a obtinut autorizatia, din continutul acestora nu rezulta cu certitudine ca ea ar fi avut vreo contributie la presupusa remitere de bani catre B.D. .

Ba, din contra, aceasta vorbește de o suma de 2 000 ce a auzit ca s-ar fi dat si de o alta suma de 2000 ce, de asemenea a auzit ca ar urma sa se dea.

Nici faptul ca ar fi fost implicata in eventualul schimb valutar nu dovedește ca banii obținuți la schimb au servit drept mita.

De altfel si respectivele interceptări au fost făcute tot pana in 27.09.2010 .

Si lucrul cel mai important, daca nu s-a putut face dovada ca inculpata A.A.E. , la cererea inculpatului A.S. , i-a remis inculpatului B. D. el in doua randuri suma totala de 5000 euro, cu atat mai mult, nu s-a dovedit ca inculpata N.R.E. (fostă P.) a fost complice la dare de mita, fie prin faptul ca a ajutat-o pe prima , fie ca a cunoscut despre activitatea infracționala a sotilor A. .

Inculpatul D.A. a fost trimis in judecata pentru infracțiunea de luare de mita si infracțiunea de fals intelectual, reținându-se de catre organul de urmarire penala următoarea situatie de fapt:

„La data de 22.09.2010 învinuitul D.A. , inspector în cadrul A.N.M.D.M, a efectuat o inspecție la sediul S.C „I.M.F. ” S.R.L Stefanesti, iar în baza unei înțelegerii prealabile survenite între acesta și învinuții A.S. , respectiv C.I.S. , a primit ulterior în cursul lunii octombrie 2010 suma de 2000 mii lei, pentru a întocmi un raport de inspecție favorabil societății anterior menționate.

Functionarul public a întocmit raportul de inspecție cu date nereale la data de 23.09.2010, acesta fiind supus discuțiilor din cadrul comisiei de specialitate A.N.M.D.M la data de 28.09.2010”.

În continuare în rechizitoriu se menționează că învinuitul a fost desemnat de către sefa Departamentului Inspecție Farmaceutică- I.V. să efectueze o inspecție la S.C I.M.F. S.R.L Stefanesti care să constate dacă societatea a remediat deficiențele constatate cu ocazia inspecției din 8.09.2010, așa cum agentul economic a întocmit Planul de măsuri corective depus la sediul Agenției Naționale a Medicamentelor și Dispozitivelor Medicale”

O primă observație ce o face instanța este aceea că, de data aceasta, procurorul de caz nu mai susține că inspectorul D. a fost desemnat la sugestia directorului B.D. , ci afirmă în mod expres că acesta a fost desemnat de sefa lui directă, martora I.V. și nici că inculpatul B. i-a sugerat sau i-a cerut să constate în mod nereal remedierea deficiențelor constatate la data de 8.09.2010 și ulterior să propună ridicarea măsurii suspendării activității acestei societăți (acestea fiind acuzațiile ce i s-au adus inculpatului B.D.).

Se reține în continuare în sarcina inculpatului D.A. că a redactat un „Raport de inspecție B.P.D” în care a menționat în mod nereal că cele 9 deficiențe majore au fost rezolvate conform Ghidului privind buna practică de distribuție en gros de medicamente, motiv pentru care a dispus ridicarea suspendării activității.

Acuzarea cosiseră că „este indubitabil” că inspecția a fost efectuată cu încălcarea Normelor ce reglementează procedura standard de efectuare a inspecției de bună practică, întrucât nu au fost parcurse toate etapele reglementate de procedura inspecției, iar inspecția respectivă a fost efectuată numai pentru a se dispune ulterior restituirea autorizației de funcționare din dispoziția inculpatului B.D. el și că inspecția a avut un caracter pur formal.

Instanței îi este greu să înțeleagă cum procurorul se limitează doar la o afirmație, de altfel destul de gravă, fără a încerca să facă un minimum de probă în acest sens.

Concret, nu rezulta de nicaieri că inculpatul B.D. el i-a dat dispoziție inculpatului D. să întocmească Raportul de inspecție B.P.D cu încălcarea normelor legale, în vederea favorizării firmei inspectate, cu atât mai mult cu cât mai înainte a precizat că desemnarea inspectorului s-a făcut de către I.V. .

Inculpatul este acuzat că la întocmirea Raportului, cu rea credință, a menționat că mijlocul de transport medicamente cu regim special (2-8 gr.C), urma să sosească în ziua inspecției.

Inculpatului D. i-a fost prezentată cu ocazia inspecției de către reprezentanții firmei o factură proforma semnată de ambele părți privind vânzarea-cumpărarea unui autoturism frigorific, care, într-adevăr prevedea o dată scadentă care fusese depășită cu 2 zile.

În plus inspectorului desemnat i-a fost prezentată și o lada frigorifică ce se afla în dotarea a 95% din depozitele farmaceutice, datorită faptului că

medicamentele ce necesita păstrarea la o anumita temperatura nu sunt in cantități considerabile.

Faptul ca in conținutul ofertei nr. 166700 din data de 10.09.2010 se arata ca aceasta avea termen de valabilitate data de 20.09.2010. deci cu două zile înaintea efectuării inspecției nu putea constitui pentru inspectorul D. o dovada certa ca respectivul autoturism nu va mai fi achiziționat, stiut fiind ca din pacate, in practica se mai produc astfel de interziceri de 2-3 zile, cu atat mai mult cu cat reprezentanții firmei i-au dat asigurări ca respectiva mașina urma sa soseasca in aceeași zi.

In plus, depozitul farmaceutic era dotat cu o lada frigorifica, ca mare majoritate a depozitelor, fapt ce l-a determinat pe inculpatul D. sa aprecieze ca nu exista nici un pericol in ceea ce priveste transportul si depozitarea anumitor medicamente, deoarece nu sunt într-o cantitate prea mare.

Atata timp, cat organul de urmarire penala nu a reusit sa faca dovada unei intelegeri prealabile intre inspectorul D. si directorul B. in ceea ce priveste efectuarea inspecției si nici a unei intelegeri intre inspector si alte persoane, instanta este obligata sa considere declaratia acestuia ca sincera.

In cel mai rau caz, dar nu într-un mod cu totul arbitrar, ci in baza unor probe, inculpatului D. i s-ar fi putut, poate, retine savarsirea infractiuni de neglijenta in serviciu, datorita, eventual credibilității, de care s-ar fi putut sa dea dovada, dar nici aceasta fapta nu este conturata.

Inculpatul D. a avut in vedere si practica majoritatii societăților de acest gen si nu putea prezenta un exces de zel fata de S.C I.M.F. S.R.L.

Mai mult decat atat, inculpatul nu a facut o mentiune ireala, de genul ca autoturismul special fusese achiziționat, ci a mentionat in Raport ca urma sa soseasca in ziua inspecției, lucru ce nu era imposibil, fata de scurta perioada scursa, de practic numai o zi, respectiv 21.09.2010, de la expirarea facturii proforma, avand in vedere ca inspectia se desfasura la data de 22.09.2010.

Aceasta convingere a instantei este intarita si de lipsa dovezilor privind existenta unei intelegeri anterioare intervenita intre inculpatul D. , si inculpatii A.S. și C.I.S. , cu privire la primirea vreunei sume de bani cu titlul de mita.

In rechizitoriu se afirma , si rămâne la stadiul de afirmatie, pentru ca nu are nici un suport probatoriu, ca inculpatul D. in baza unei intelegeri prealabile survenite intre el si inculpatii A.S. și C.I.S. a primit ulterior in cursul lunii octombrie 2010 suma de 2000 lei pentru a intocmi un raport de inspectie favorabil societății sanctionate.

Si acesta acuzare, ca de altfel toate celelalte, se bazează pe un singur mijloc de proba si anume înregistrările convorbirilor telefonice, de data acesta intre inculpatul A.S. si C.I.S. .

De observat ca prima convorbire telefonica dintre cei doi a avut loc la data de 21.09.2010 ora 11:42 si, de nicăieri nu rezulta ca inculpatul C. i-ar fi cerut inculpatului D. sa intocmeasca într-un anume mod Raportul de inspectie, astfel incat sa-l favorizeze pe inculpatul A.S. si de fapt, nici acesta din urma nu cerut asa ceva.

In afara de faptul ca inculpatul D. ii ceruse inculpatului C. sa-i pună la dispozitie un mijloc de transport, in virtutea relatiilor dintre ei de concetățeni, nu reiese că a avut loc o alta discuție.

Din contra, inculpatul C. I.S. i-a spus la telefon inculpatului A.S. : „ El pe

procedura, pe astea e, foarte strict.

A.S. : Da.

C. I.S. : Foarte strict. Deci, pe proceduri , pe asa e foarte..... Aia, să-i spui Nicoletei, să le aiba, să vadă, să nu stiu ce. Deci, e foarte strict. Adica nu, nu prea face rabat. Dar , e un tip de treaba.(fila 210-216 vol. 1).

Rezultă, deci, că nici nu s-a pus problema sa fie abordat in ideea determinării sa „ nu-si face meseria”; asa cum îi cer normele legale in vigoare, si cu atat mai mult nu rezulta ca intre cei trei a existat o înțelegere(de altfel cu inculpatul A.S. nici nu a discutat înainte de inspecție ,inculpatul D.).

Din convorbirea telefonica ce a avut loc pe data de 22.09.2010 dupa terminarea inspectiei, intre inculpatul A.S. și C. I.S. (filele 238-240 vol.1 d.u.p) rezulta ca primul i-a spus celui de-al doilea sa-i dea inculpatului D. cand se intoarce in Ploiesti „douazeci” într-un plic.

Tot in rechizitoriu se retine ca „remiterea efectiva a sumei de 2000 lei s-a realizat in data de 4.10.2010 un jurul orelor 18:00, cu ocazia unei întâlniri între cei doi invinuiti- C. I.S. si D.A.”.

Desi inculpații A.S. și C. I.S. au mai vorbit si pe data de 4.10.2010, cel de-al doilea i-a spus in mod evaziv primului ca” a rezolvat problema” si de abia in ziua de 6.10.2010 l-a sunat inculpatul C. pe inculpatul A. si i-a spus: „Am o rugămintă ca n-am avut.....

A.S. : Zi-mi.

C. I.S. : Ca sa dau in partea aia, poti tu sa-i dai tu lui Flo aia 2000 lei?

A.S. : Cum să nu?Cum să nu?Cum să nu? Da, da , da. Stai linistit.

Din acesta convorbire, s-a tras concluzia de către organul de urmărire penala ca este vorba despre presupusa mita acordata inculpatului D. .

Instanța observă că este pentru prima dată când se face referire că suma de 2000 reprezintă lei, iar concluzia procurorului este certă cu privire la natura banilor, și anume, că reprezintă presupusa mită remisă de inculpatul C. , la cererea inculpatului A. , inculpatului D. .

O altă, probă, ca de obicei, nu există, așa că, din această excesivă economie de probe, instanța nu-și poate forma convingerea că inculpatul D. a primit cu titlu de mită de la inculpatul C. , la cererea inculpatului A. , suma de 2000 lei.

Ca și-n cazul inculpatului B., DNA avea posibilitatea să organizeze flagrantul, având în vedere convorbirea telefonică dintre C. și A. , în cadrul căreia îl anunța pe acesta din urmă că se va întâlni cu inculpatul D. la restaurant , dar din nou, nu a avut loc flagrantul.

O simplă afirmație nu poate avea rolul de probă, atâta timp cât nu se poate corobora și cu alte mijloace de probă.

În această situație nu poate fi exclusă posibilitatea unei bravări din partea inculpatului C. și asta, în situația în care respectivii 2000 lei nu reprezentau altceva de care cei doi aveau cunoștință.

Oricum , și un singur dubiu dacă există, acesta trebuie să profite celor doi inculpați și în nici un caz nu trebuie ignorat , iar inculpații condamnați.

Prin același rechizitoriu au fost trimiși în judecată și inculpații B.I.C. și M.L.A. , pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă.

Se reține în actul de sesizare a instanței că la data de 3.03.2011, când a fost audiat în calitate de martor, B.I.C. a declarat doar că a însoțit-o pe A.A.E. în

municipiul București la E.C. , dar că nu cunoaște că aceasta să se fi întâlnit vreodată cu numitul B.D. și că nu are cunoștință despre ce documente și valori au fost pregătite pentru A.A.E. să le predea numitului B.D. .

În dovedirea acuzațiilor , se invocă o convorbire telefonică din data de 21.09.2010, ora 16:50 (f. 220 , vol.I d.u.p) dintre B.I.C. și A.A.E. , în care aceasta din urmă îi spune:

„ I. , sunt la Prefectură. Mai durează un pic, Mi-ai luat copie după aia? ... Că l-am sunat pe acesta și i-am spus că ajung în jur de opt. Și a zis că-i ok....

Să ai pregătit și copiile după hârtiile ale acare i le-a dus R. data trecută și ce-ți mai dă M. , da?”.

De asemenea, în cauză a fost citată și audiată în calitate de martoră la data de 23.02.2011 și inculpata M.L.A., ocazie cu care aceasta a negat că ar avea cunoștință de sumele de bani remise de A.S., prin intermediul soției sale, inculpatului B.D. sau altor funcționari din cadrul ANMDM.

În dovedirea acuzațiilor, procurorul de caz a invocat, ca relevantă, convorbirea din data de 20.09.2010 pe care a avut-o aceasta cu inculpata N.R.E. (fostă P.) (f.188 -198 , vol.I d.u.p.),

Cu privire la această convorbire telefonică, instanța a mai făcut vorbire, mai sus, în sensul că la data înregistrării nu exista autorizație , dar și așa, cu acea ocazie, M.L.A. a primit niște informații cel puțin dubioase, referitoare la o sumă de 2000 dată și altă sumă tot de 2000 ce urma a fi remisă de către soții A. inculpatului B.D. , aspect nedovedit.

Totuși, atât inculpata M. , cât și inculpatul B., asistaseră la unele discuții legate de inspecțiile efectuate, însă, nu erau în măsură să aprecieze cu privire la autenticitatea afirmațiilor și, în același timp, datorită perioadei de timp scurse, nu-și mai puteau aminti cu exactitate derularea evenimentelor. Astfel că, chiar dacă nu au relatat întocmai ceea ce auziseră, nu s-a dovedit că au făcut-o cu intenție ci, mai de grabă s-au ferit să declare ceva ce nu erau siguri și în același timp, intervenind și uitarea, sau, pur și simplu, nu au dat importanță, din neștiință, unor amănunte, ca de exemplu, în cazul inculpatului B. , că a dus-o pe inculpata A. A. E. cu mașina la E.C. , pentru a se întâlni cu inculpatul B..

A se reține că cei doi inculpați, cu intenție, au declarat altceva decât au cunoscut, ar constitui o eroare juridică, în condițiile în care instanța apreciază că nu s-a făcut dovada de către procuror că ceilalți inculpați au săvârșit faptele pentru care au fost acuzați.

Din păcate, întreaga urmărire penală, deși în aparență, destul de „stufoasă”, s-a bazat pe un singur mijloc de probă, și acesta în marea majoritate nelegal, respectiv interceptarea și înregistrarea diferitelor convorbiri telefonice.

Procedând astfel, organul de urmărire penală a făcut o gravă abatere de la principiul stipulat în disp.art 64 alin.2 C.p.p, potrivit căreia, aprecierea fiecărei probe se face în urma examinării tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului.

Fără nici o justificare, procurorul de caz a înlăturat declarațiile inculpaților și ale martorilor audiați, alte probe nemaexistând , și și-a întemeiat acuzațiile pe frânturi, scoase din context, din diferite convorbiri telefonice.

Despre o coroborare a probelor nici nu poate fi vorba , pentru simplul , dar în același timp periculosul motiv, că alte probe nu există.

Procurorul a adus ca argument în acuzațiile sale convorbiri telefonice pentru care nu existau la acea dată autorizații, potrivit legii, de interceptare și înregistrare. Ce poate fi mai grav?!

S-a încercat să se convingă instanța mai de grabă de existența unor ipoteze, decât a unor fapte.

Prin trimiterea în judecată a respectivilor inculpați, invocându-se un singur mijloc de probă, s-a creat mai de grabă temerea posibilității incriminării oricărei persoane pe o simplă convorbire telefonică.

Mai grav, s-au adus acuzații unora, pe baza unor discuții purtate de diferite alte persoane, care puteau avea diferite interese în a justifica obținerea unor sume de bani.

Dar lucrul poate cel mai grav, este că s-a produs un puternic sentiment de insecuritate asupra respectării intimității, a vieții private. Prin această cercetare penală s-a putut dovedi oricui că poate fi urmărit și ascultat în orice moment.

Cu siguranță că în perioada îndelungată de interceptare și ascultate a convorbirilor telefonice, persoanele vizate au purtat și discuții intime, și chiar dacă nu au fost redade în dosarul cauzei, faptul în sine a creat acestora o însemnată frustrare.

Se desprinde, mai de grabă, o oarecare patimă în desfășurarea anchetei penale și nicidecum interesul în aflarea adevărului.

Modul în care s-a administrat ancheta penală, în care a fost interpretată singura probă – înregistrarea convorbirilor telefonice - modalitatea efectuării acestui mijloc de probă, precum și modul în care au fost înlăturate declarațiile inculpaților și martorilor, absolut nemotivat, determină pe oricine să se considere într-un permanent pericol.

Instanța nu neagă ipoteza că s-ar putea ca inculpații să fie vinovați, dar, atâta timp cât există atâtea dubii asupra vinovăției lor, dubii ce nu au mai putut fi corijate în cadrul cercetării judecătorești, nu se poate abate de la dreptul consfințit de lege, potrivit căreia, „ orice dubiu profită inculpatului”.

De asemenea, atât instanța de judecată, cât și organul de cercetare penală, trebuie să respecte prezumția de nevinovăție, consfințită în disp.art.5 ind.2 C.p.p, și să procedeze potrivit disp.art.66 alin.1 C.p.p, în sensul că învinuitul sau inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție și nu este obligat să-și dovedească nevinovăția.

Din actele și lucrările dosarului rezultă că organele de cercetare penală nu au reușit să dovedească vinovăția inculpaților, iar simpla bănuială nu poate constitui un temei legal în condamnarea acestora.

Din probele administrate, nu rezultă cu certitudine vinovăția inculpaților și instanța trebuie să aibă în vedere acest lucru, pentru a nu risca condamnarea unei persoane nevinovate, cu riscul rămânerii nepedepsite a acesteia, chiar dacă este vinovată.

Conform disp. art. 6 din CEDO, art. 52 Cod pr.penală și art. 23 din Constituția României, orice inculpat beneficiază de prezumția de nevinovăție.

Conform disp.art.66 coroborat cu disp.art.65 Cod pr.penală, inculpatul nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, iar sarcina administrării probelor revine organelor judiciare. orice soluție pronunțată de către instanță nu se poate întemeia decât pe probe legal administrate și convingătoare, scopul procesului

penal fiind că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită conform vinovăției sale și nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Având în vedere că, la pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpaților pe bază de probe sigure, certe și, întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, lăsând locul unei nesiguranțe în privința vinovăției acestora, se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia, orice îndoială este în favoarea inculpatului (in dubio pro reo).

Această regulă constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului consacrat în art.3 cod pr.penală, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, conțin o informație îndoielnică, tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine, și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite.

Înainte de a fi o problemă de drept, regula „in dubio pro reo”, este o problemă de fapt.

Înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecării).

Chiar dacă în speță, s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există, și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o „probă pozitivă de nevinovăție” și deci inculpatul trebuie achitat.

Într-o atare situație, se impune ca, judecătorul să fie ferm și echidistant și să nu se lase convins de niște probe parțiale, care nu duc nicăieri.

Cu atât mai mult, în procesul deliberării, trebuie să primeze convingerea intimă a judecătorului, bazată pe probe certe și legal obținute, fără ca acesta să se lase convins de diferite forme de influențare și, un aspect deosebit de grav, și de periculos pentru înfăptuirea actului de justiție, de diferite mijloace de intimidare.

Inculpatul B.D. a solicitat prin apărătorii aleși schimbarea încadrării juridice a faptei reținute de procuror în sarcina sa, în sensul înlăturării disp.art.41 alin.2 C.p.

Instanța apreciază că, atâta timp cât, din probele administrate în cauză nu s-a reușit a se face dovada niciunui din cele două acte materiale imputate de acuzare, nu se pot face aprecieri cu privire la momentul consumării fiecărui presupus act material, a rezoluției infracționale luate, a intenției așa zișilor mituitori în ceea ce privește presupusa sumă ce ar fi urma a fi remisă, precum și a modalității de mituire dintr-o dată sau eșalonat, și nici chiar a scopului sau scopurilor exact urmărite.

De asemenea și inculpatul D.A., a solicita, prin apărătorul ales, schimbarea încadrării juridice a faptei de luare de mită, prev.de art. 254 C.P, în fapta de primire

de foloase necuvenite, prev.de art.256 C.p, avându-se în vedere acuzația adusă lui, potrivit căreia se presupune că a primit o anume sumă de bani după efectuarea inspecției.

Din aceleași considerente, și anume, a lipsei de probe care să poată lămuri o prezumtivă situație de fapt, în sensul existenței unei presupuse înțelegeri prealabile, ori o presupusă răsplată ce ar fi putut fi oferită ulterior, instanța nu poate, și consideră că nici nu se impune, să facă o apreciere asupra încadrării juridice a faptei dată printr-un act de trimitere în judecată, care s-a dovedit pe deplin nefondat.

Față toate considerente expuse mai sus urmează a se respinge cererile de schimbare a încadrării juridice a faptelor formulate de inculpații B.D. și D.A. , prin apărătorii aleși și a se dispune în baza art.11 pct.2 lit. a, rap. la art. 10 lit. a C.p.p, achitarea inculpaților B.D. , A.S. , A.A.E. , N.R.E. , D.A. și C.I.S. , fiecare , pentru faptele pentru care a fost trimiși în judecată, totodată, a se dispune în baza art.11 pct.2 lit.a, rap. la art.10 lit, d C.p.p., achitarea inculpaților B.I.C. și M.L.A. , fiecare pentru fapta pentru care a fost trimis în judecată.

Se va dispune ridicarea măsurii asigurătorii luată prin Ordonanța nr. 134/P/2010 din data de 4.04.2011 de instituire a sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor mobile/ imobile aparținând inculpatului B.D.

Se va dispune restituirea către inculpatul B.D. a sumei de 20.573 lei (curs 4,1146 RON/Euro), consemnate la data de 11 aprilie 2011 în contul (...) deschis la (...), cu titlu de „consemnațiune dosar nr. 134/P/2010 DNA Pitești”.

Cheltuielile judiciare avansate de stat , vor rămâne în sarcina statului, potrivit diosp.art.192 alin.3 C.p.p.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge cererile de schimbare a încadrării juridice a faptelor, formulate de inculpați prin apărători.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit a C.p.p., dispune achitarea inculpatului **B.D.** , fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), CNP (...), pentru infracțiunea prev. de art. 254 alin. 2 C.p. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p..

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., dispune achitarea inculpatului **A.S.** , fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), CNP (...), pentru infracțiunea prev. de art. 255 C.p. rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p. și pentru infracțiunea prev. de art. 25 C.p. rap. la art. 255 C.p., rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, ambele cu aplic. art. 37 lit. a C.p..

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., dispune achitarea inculpatei **A.A.E.** , fiica lui (...), născută la data de (...), domiciliată în (...), CNP (...), pentru infracțiunea prev. de art. 26 Cod pen. rap. la art. 255 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod pen.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., dispune achitarea inculpatei **N.R.E.** (fostă P.), fiica lui (...), născută la data de (...) în (...),

domiciliată în (...), CNP (...), pentru infracțiunea prev. de art. 26 Cod pen. rap. la art. 255 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod pen.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., dispune achitarea inculpatului **D.A.**, fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), CNP (...), pentru infracțiunea prev. de art. 254 alin. 2 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 și pentru infracțiunea prev. de art. 17 lit. c din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 289 Cod pen. în legătură directă cu infr. prev. de art. 254 alin. 2 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., dispune achitarea inculpatului **C.I.S.**, fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), CNP (...), pentru infracțiunea prev. de art. 255 Cod pen. rap. la art. 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. d C.p.p., dispune achitarea inculpatului **B.I.C.**, fiul lui (...), născut la data de (...), domiciliat în (...), CNP (...), pentru infracțiunea prev. de art. 260 alin. 1 Cod pen.

În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. d C.p.p., dispune achitarea inculpatei **M.L.A.**, fiica lui (...), născută la data de (...), domiciliată în (...), CNP (...) pentru infracțiunea prev. de art. 260 alin. 1 Cod pen.

Dispune ridicarea măsurii asigurătorii luată prin ordonanța nr. 134/P/2010 din data de 04 aprilie 2011 de instituire a sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor mobile/imobile aparținând inculpatului B.D. .

Dispune restituirea către inculpatul B.D. a sumei de 20.573 lei (curs 4,1146 RON/Euro), consemnate la data de 11 aprilie 2011 în contul (...), cu titlu de “ consemnațiune dosar nr. 134/P/2010 DNA Pitești”.

Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina statului.

Cu apel.

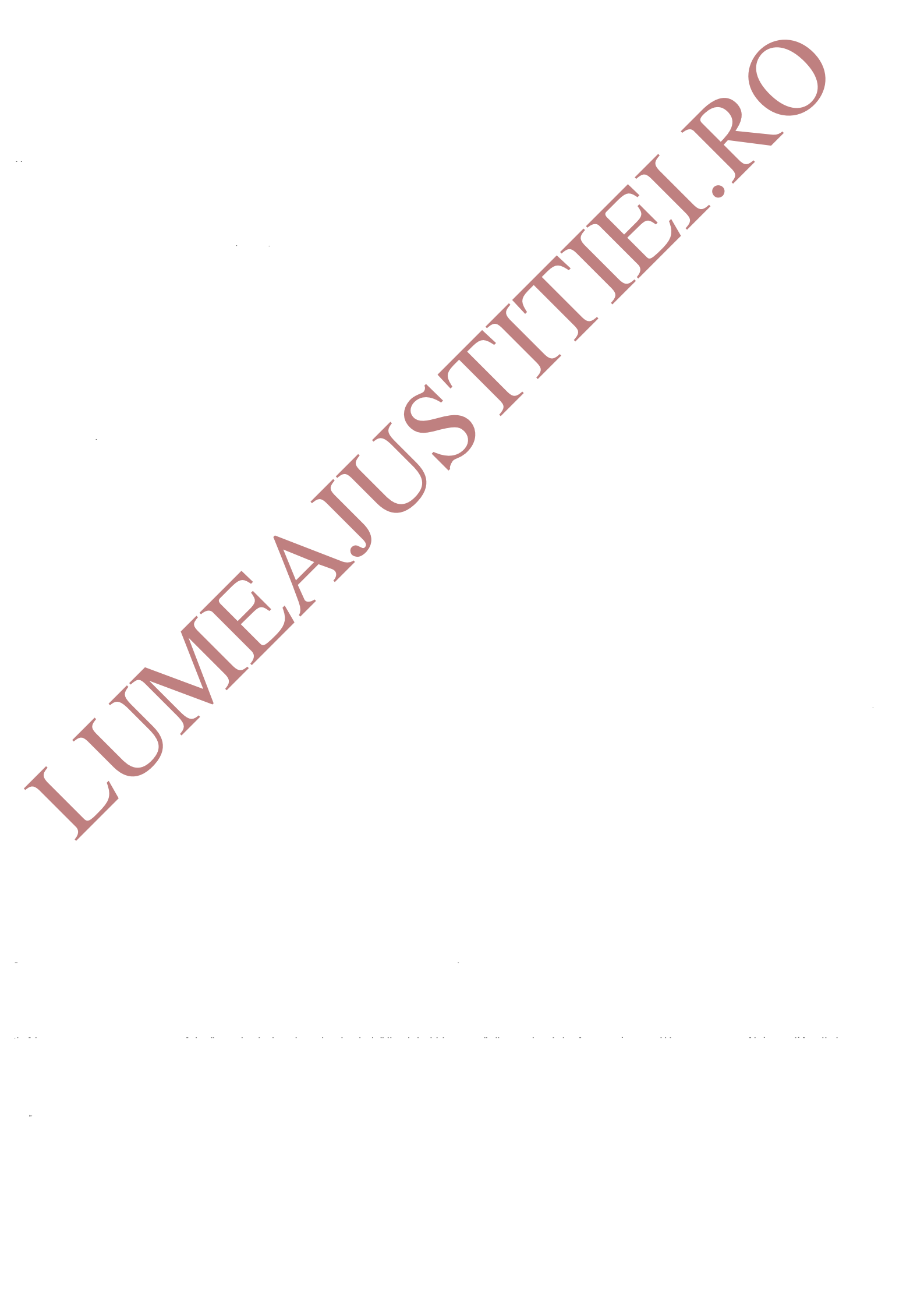
Pronunțată în ședință publică, azi 15.11.2012, la Tribunalul Argeș-Secția Penală.

**Președinte,
I.M.L.**

**Grefier,
D.Ș.**

Notă:

Conform disp. art. 12 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 544/2001, art. 40 din HCSM 482/2012, precum și ale Legii nr. 677/2001, au fost înlăturate din conținutul încheierii datele și informațiile la care fac referire dispozițiile arătate mai sus.

LUMEA JUSTITIEI.RO